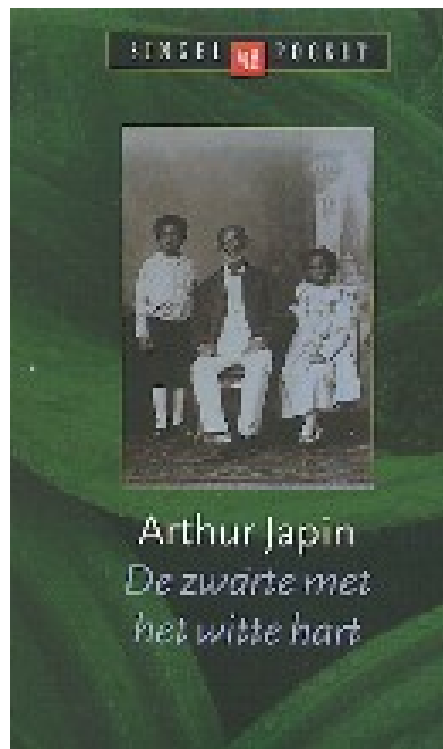

De zwarte met het witte hart

Arthur Japin

Download now

Read Online ➞

De zwarte met het witte hart

Arthur Japin

De zwarte met het witte hart Arthur Japin

In 1837 worden Kwasi en Kwame, twee Afrikaanse prinsjes, aan koning Willem I geschonken als onderpand voor de illegale slavenhandel van de Nederlandse regering. In Delft worden de zwarte jongens als Hollanders opgevoed. Terwijl Kwasi zich uit alle macht aanpast en een echte Nederlander wil worden, vecht Kwame om zijn Afrikaanse identiteit te behouden en op een dag te kunnen terugkeren naar zijn volk.

Jaren later, aan het begin van de twintigste eeuw, kijkt de bejaarde prins Kwasi Boachi vanaf zijn Javaanse theeplantage terug op hun buitengewone levens. Pas dan ontdekt hij het complot waarmee de Nederlandse regering zijn Indische carrière heeft gedwarsboomd.

De zwarte met het witte hart Details

Date : Published 1997 by De Arbeiderspers

ISBN : 9789029523219

Author : Arthur Japin

Format : Hardcover 389 pages

Genre : Fiction, Literature, European Literature, Dutch Literature, Historical, Historical Fiction, Cultural, Africa, Academic, School, Roman, Novels, Classics

 [Download De zwarte met het witte hart ...pdf](#)

 [Read Online De zwarte met het witte hart ...pdf](#)

Download and Read Free Online De zwarte met het witte hart Arthur Japin

From Reader Review De zwarte met het witte hart for online ebook

Tom Wascoe says

Extraordinary book. A novel based on a true life. In exploring the journey of two African princes through their attempted education and acculturation by the Dutch colonial system, the book also explores issues of being different, racism, the meaning of belonging, democracy's impact on the minority, the colonial system and the impact of those issues on a human being. Thoughtful, provoking and disturbing but an excellent story that is extremely well-researched and well-written.

Nina says

Prachtig boek, al sterft er wel iets diep van binnen als je 3/4 van het boek in een avond probeert te lezen.

Aniek Phaff says

Eindelijk ook dit boek van Japin gelezen en net als bij zijn andere boeken is de door hemzelf ingesproken luisterboekvariant een aanrader.

Amelia says

"Conversely, the red plant itself burns a brighter red when set off by the green than when it grows among its peers. In the bed I always reserved for poinsettia seedlings, there was little to distinguish one plant from its neighbours. My poinsettia did not turn scarlet until I planted it in new surroundings. Colour is not something one has, colour is bestowed on one by others."

"What can we do, we who are different from the rest?... I pondered the advantages and disadvantages of the options open to me. When my bandages were finally removed I could see only two:

1. Stand out. Cultivate that which makes you different from those around you. Understand where the differences lie, for better or worse, but maintain your eccentricity, cherish it as the unique property it is. This struck me as an infinitely lonely road. Each step would require a fresh struggle with fate...
2. Blend in. Count the differences and ease them out of the way wherever possible. That entails constant adjustment of the personality, disguising it, altering it to fit that of the other. Take note of what you value in your environment and imitate it. Seek attention only for the few attributes you have in common with the other, and conceal the rest...

Kwame took the first path, I the second. The one seems brave, the other cowardly, but that is nothing but prejudice, the facile judgment of one who has never stood alone. Battling with the self is no easier than battling with the rest - just less noticeable. Nevertheless, the poinsettia will never blend in with the tea bushes."

For all that this is a - true - story that took place nearly two hundred years ago, it bears lessons which are just as important today, lessons about race, about nationality, identity and about the huge downfalls of ethnocentrism, particularly the role it plays in politics. Lack of cultural understanding on both sides damaged - no, destroyed - the lives of these two men. Kwasi died in poverty, abandoned by the Holland he had so desperately tried to become a part of, and Kwame tragically took his own life, rejected by the mother country to which he had remained ever faithful. Not a happy message, but an important one.

Yasmin ? says

Dit was een zeer ontroerend verhaal, al helemaal als je je bedenkt dat dit echt gebeurd is (of tenminste de kern. Japin zal vast wel wat details veranderd hebben).

Alleen omdat het een echt gebeurd verhaal is, zijn er natuurlijk enorm veel feiten. En die feiten worden allemaal genoemd. Van waar ze heen zijn geweest en wie met ze waren tot hoe het later is vergaan met vroegere kennissen. Dat kan een verhaal heel interessant maken. In dit geval was het alleen zo dat het het verhaal ontegelijk saai maakte. Gewoon te veel informatie over dingen die er helemaal niet toedoen. Hierdoor werd het verhaal heel lang en was het soms zeer lastig erdoorheen te komen.

De personages voelden soms niet helemaal "echt" en niet goed genoeg uitgewerkt. Dat kan komen doordat Japin misschien niet te veel eigen dingen wilde toevoegen, maar de personages leken hierdoor soms nogal slap.

Verder was het wel een goed verhaal, al had ik soms nogal het gevoel dat er niet echt een verhaallijn was. Maar de verhalen van Kwame en Kwasi hebben me diep ontroerd en ik heb dan ook geen spijt van het lezen van dit boek.

Jeanine Erades says

Het is niet de unieke levensloop van twee zwarte prinses in een 19e eeuwse blanke Nederlandse samenleving die dit tot een fantastisch boek maakt, maar de intensiteit waarmee Japin hun zoektocht naar hun identiteit in dit verhaal optekent, de ontroering als hij ziet wat dat vervolgens in de 21ste eeuw allemaal teweegbrengt, en wat dat dan weer met mij als lezer doet. Zo'n keten aan emoties kenmerkt het 'echte' literaire verhaal.

Klaas says

A moving story based on the true life 19th century experience of two black African princes being sent from their homeland into a white Holland where, although still privileged and mixing with nobility, they are subjected to a subtle but pervasive race based discrimination based on underlying cultural assumptions of white supremacy. I found the mix of fiction and non-fiction very engaging and contrary to my expectations the book was a real page turner. Although set 100-150 years in the past, I think the reflections on class, race and the personal impact of cultural beliefs that it invokes are still highly relevant in the 21st century. Great book.

Anouck says

In tegenstelling tot ander werk van Japin, duurde dit wat langer vooraleer ik goed en wel 'mee' was met het verhaal. Het onderwerp, geplukt uit Nederlands koloniale verleden, leek aanvankelijk een ver-van-mijn bed-show. Maar mits het nodig doorzettingsvermogen, wordt de lezer na verloop van tijd beloond met gelaagde personages, diepzinnige inzichten en de heerlijk subtiele humor van Japin. En zo kwam het dat ik alsnog erg beteuterd was als dit boek eindelijk uitgelezen was.

Ennie says

Een heel mooi boek.

Wat ik niet wist is dat het begin en de basis van dit stukje geschiedenis in romanvorm in Ghana ligt. En Kumasi waar ik een aantal keren geweest ben is daarbij belangrijk. Evenals het fort van Elmina, dat ik ook heb mogen bezoeken. Ware gruwelen speelden zich in die tijd af. Ik wist dat van het fort van Elmina, waar slaven aankwamen voor zij op boten gedumpt werden of het leven al voor die tijd lieten. Maar ik wist blijkbaar nog niet veel van het leven in Kumasi en omgeving zelf. In ieder geval is het erger nog dan de gruwelen waarvan ik al wel wist. Niet te geloven wat mensen elkaar aandoen of aandeden en blijkbaar aan kunnen doen, ook eigen volk.

Daarnaast komt ook de neerbuigendheid naar andere rassen en de koloniale overheersing weer eens sterk naar voren in dit boek.

Maar niet zomaar om de herkenning vind ik dit boek mooi. Het speelt maar een heel zijdelingse rol. Heel erg mooi geschreven ook dit boek, veel mooier dan het boek "een schitterend gebrek" van deze schrijver.

Inge Vermeire says

Arthur Japin deed tien jaar onderzoek naar het leven van twee Afrikaanse prinsjes, Kwame en Kwasi. De kinderen werden op zeer jonge leeftijd uit hun vertrouwde omgeving weggehaald, naar Holland gebracht om in Delft opgevoed te worden tot échte Hollanders. Het ene prinsje houdt krampachtig vast aan zijn Afrikaanse cultuur, het andere prinsje of 'de zwarte met het blanke hart' doet er alles aan te assimileren. Een 19de eeuwse geschiedenis die de lezer met een zeer actuele vraag achterlaat: wiens levenslot was tragischer? Een absolute aanrader! (Net zoals de andere romans van Japin trouwens)

Issicratea says

This is a fascinating novel, especially by virtue of its subject matter, although the writing is also very good. It narrates a true story, of the type so extraordinary that you couldn't responsibly make it up. The novel recounts the lives of two ten-year-old Asante princes, the cousins Kwasi Boachi and Kwame Poku, who were sent to the Netherlands in 1837 as surety for a shady workaround deal following the abolition of slavery that allowed Africans to be recruited "voluntarily" as indentured soldiers for the army of the Dutch East Indies. This is a grim and interesting episode in a tract of colonial history that deserves to be better known.

If I have gathered correctly, a direct translation of the original title of this novel would be *The Black Man with a White Heart*. This conveys the themes of the novel better than the blander, or more evasive, title chosen for the English version. Kwasi and Kwame, in Japin's novel, epitomize two paths that may be taken by ethnic and cultural outsiders: that of assimilation to the new culture (Kwasi), and that of rejection (Kwame). Both are represented as tragic: one overtly; the other more subtly. An intimate violence marks these two boys for life, even if one ultimately manages to make some kind of peace with his fate.

The novel sounds schematic, set out in that way, but the characterization is sufficiently sophisticated to nuance the sharp outlines of the argument. Both characters are endearing—the troubled, sensitive, artistic Kwame perhaps more obviously than the more prosaic Kwasi. It's a credit to Japin, however, that he chooses the more compromising and compromised character, Kwasi, as the main focalizer and protagonist, rather than Kwame. Kwasi is also clearly the better documented figure, both archivally, and (rather wonderfully) in photographs. I love this magnificently dapper image of him with his children, in his seventies in Java: http://en.wikipedia.org/wiki/Kwasi_Bo...

Even though the subject matter is often painful, this is an enjoyable novel to read. It has a broad canvas, spanning Ghana, Holland, Germany, and colonial-era Indonesia, and a varied cast list, including quite a number of historical figures besides Kwasi and Kwame (most intriguingly, for me, the disaffected colonial administrator and novelist Multatuli, whose novel *Max Havelaar: Or the Coffee Auctions of the Dutch Trading Company* I think I may read as a follow-up). *The Two Hearts* is also very nicely written; and the English translation seems excellent, in that one is never conscious of reading in translation.

There's perhaps something a little dilute about the pacing of this novel—this would be my main criticism. For me, the core of the work was the long section in which the two young boys grow up slowly at school in Delft, coping with crippling homesickness after their brutally abrupt cultural transition, and gradually coming to a consciousness of their strange, ambiguous social position, as royalty, on the one hand, and despised racial others, on the other. The later parts of the novel, though perfectly fine and sometimes quite absorbing, never quite recouped the intensity of this section, and were occasionally slightly meandering. I could forgive the novel a lot for this very fine central section, though; and I suspect this is a work that will stay with me for a long time.

Elise says

A heartbreaking and beautifully written book about an African prince, Kwasi, and his cousin, Kwame, taken from their homeland by a Dutch explorer with the permission of Kwasi's father, the Ashanti King, to be raised and educated in Holland. This is a unique tale of historical fiction based on the true story of real people, and it raises important questions about race, class, and what is gained and what is lost in the process of assimilation. Japin does a spectacular job of recreating 19th century Kumasi, Africa, Delft, Holland and Java in the Dutch East Indies at the turn of the century. *The Two Hearts of Kwasi Boachi* was not what I would call a page-turner, but it is a beautiful tale full of empathy and tragedy, one that I think every human being would be made better for reading. I highly recommend it.

Lizza11 says

Ik heb nog nooit zo lang over een boek gedaan (bijna een maand). Het verhaal over 2 Afrikaanse prinsjes die aan Koning Willem I worden 'geschonken' in het kader van het afschaffen van slavenhandel is op zich erg interessant. Je leert over Kwame en Kwasi, die worden opgevoed in Nederland en de Nederlandse cultuur wordt geleerd. De ene past zich erg makkelijk aan, maar Kwame heeft het er moeilijk mee. Je volgt hen door het leven heen, hoe moeilijk ze het hebben door hun huidskleur, hoe iedereen hen nakijkt/belachelijk maakt. Kwasi besluit te in Nederland te blijven en Kwame keert terug naar Afrika. Op dat moment zijn ze voor het eerst in hun leven gescheiden.

Het verhaal zit goed in elkaar, leest prima weg, maar gaat erg langzaam. Het boek is opgedeeld in verschillende delen, elk aangegeven met een tijdsperiode. Deel 1 en 2 (de periode in Delft) lezen soepel, vanaf het moment dat ze in Delft aankomen totdat ze aan hun studie beginnen. Deel 3 daarentegen is gortdroog, met zulke tergend langzame stukken dat je jezelf echt moet dwingen verder te lezen. Deel 4 daarentegen (Wanneer Kwame in Afrika is) las weer als een trein. Je leest enkel de brieven die ze aan elkaar sturen in de tijd dat ze niet bij elkaar zijn maar elk hun eigen weg zijn gegaan. In dit deel gaat Kwame ook dood, hoewel ik het erg onduidelijk vond waarom hij in vredesnaam zelfmoord pleegde. De laatste 100 pagina's (Deel 5) waren vreselijk saai om te lezen, wanneer Kwasi in 'Indonesië' is. Mede door de (plaats)namen en verschillende benamingen was het moeilijk om bij te houden waar ze zich nou precies bevinden.

Al met al, geef ik het 3 sterren. De schrijfstijl en het verhaal waren dik in orde, zoals je dat van Arthur Japin verwacht. Maar doordat er nog veel gedeeltes in zaten die zo saai en gortdroog waren, kan ik het niet meer geven dan 3 sterren.

Hanna de Koning says

I read this book for Dutch literature. It was pretty hard to get through this book in the beginning, later on it got a easier. I loved Japin's writinh style, it's beautiful. This book was a little boring at times, but overall really interesting.

Janneke says

Een verademing. Het was erg fijn om een boek te lezen wat noch super slecht noch super goed was. Ik vond hem persoonlijk dus niet super goed, maar het was wel prettig om weer eens een boek te lezen wat gewoon een prima boek was. Er waren zeker stukjes die ik leuk vond, maar ook een aantal die ik een beetje saai vond. Ik vond het goed van het boek dat er veel nuance in zat, ook al zat het vol met tegenstellingen. Verder waren er niet echt karakters in het boek die ik echt leuk vond, daarentegen waren er wel karakters die ik echt niet leuk vond (ahum ahum Cornelius).
